

El vot socialista a les Illes, al País Valencià i a Catalunya

Deixant de banda el cas de les Illes, al País Valencià i a Catalunya el Partit Socialista ha obtingut un suport superior a la mitjana de l'estat espanyol. Ara bé, es manifesta alhora la mateixa tendència que ja va experimentar a les eleccions europees i generals dels darrers anys: es manté estancat o es perd vot socialista a les grans ciutats a canvi de l'augment a les ciutats mitjanes i petites.

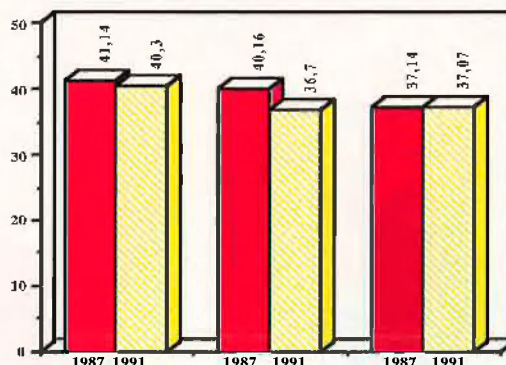
Així, a les ciutats de Castelló, València, Mallorca i Tarragona, el PSOE experimenta una pèrdua de vots mentre que es produeix un cert estancament a ciutats com ara Barcelona, Lleida, Alacant i Girona. Això significa que la desaparició de l'espai de centre hauria estat recuperada per la dreta, concretament pel PP. Per exemple, el 1987, el PSPV-PSOE va obtenir en les eleccions locals d'Alacant, Castelló i València, respectivament, el 41,14%, el 40,16% i el 37,14%; mentre que a les eleccions del diumenge proppasat obté els resultats següents: 40,3% (-0,84%) (Alc.), 36,7% (-3,46%) (Cas.) i 37,07% (-0,07%) (Val.).

Pel que fa al País Valencià, el PSOE ha guanyat la majoria absoluta a les Corts va-

lencianes, amb un augment significatiu de confiança de l'electorat en relació amb les darreres eleccions autonòmiques, les del 1987. A Catalunya també s'ha mantingut, o ha augmentat lleugerament als municipis de Girona i Lleida, fet que no s'ha esdevingut a les Illes, on la coalició PP-UM ha aconseguit la majoria absoluta.

Aquest fet és fàcil d'entendre: el Partit Socialista sembla que perd els vots de les classes mitjanes urbanes, en favor del PP (País Valencià), PP-UM (a les Illes) o de CiU (a Catalunya), que el guanyen. Aquest és el cas de les ciutats de València i Mallorca, on l'espai de centre no hauria estat recuperat pel socialisme, sinó pel centre-dreta. La majoria aconseguida pel PSPV al País Valencià seria el resultat de la confiança del vot de les comarques, on tant Unió Valenciana com el Partit Popular no han aconseguit les seues expectatives. A Catalunya, -fent excepció del cas de Barcelona-, Lleida i Girona han tingut el mateix comportament. A Tarragona, en

Percentatge de vot socialistes a les tres capitals valencianes



canvi el partit majoritari ha estat CiU.

La batalla electoral municipal de la ciutat de València hauria estat perduda pel PSPV en desaparèixer el CDS i obtenir, el tándem PP-UV, la majoria de regidors, atès que ja en les eleccions de 87 la suma de PP-UV-CDS (17) superava en regidors la del PSPV-EU-UPV (16). Contrastant amb els resultats autonòmics, el PSPV passa a l'oposició enfront del PP-UV, que possiblement guanya l'alcaldia.

Josep Maria Felip
Equip d'investigació IVEPS

L'equivocació de Ton i la vaga de l'Àngels

Feia uns minuts que ja totes les televisions (excepte Tele5) donaven les dades de les enquestes encarregades per al tancament dels col·legis que Ton Martín Benítez, l'encarregat de conduir el programa de TVE, es quedava en blanc i anunciava confusament que havien detectat uns errors en les dades de l'enquesta encarregada a l'empresa Metra-6 i que, per tant, deixaven de donar-los. No van aclarir quins eren els errors, però aquesta relliscada va ser una de les anècdotes d'una nit tranquil·la pel que fa a les retransmissions i disputada i nerviosa pel que fa als resultats.

L'altra anècdota important la protagonitzaren els treballadors de TV-3, immersos en plena vaga, que es limitaren a retransmetre amb una sola càmera els equilibris que hagué de fer Josep Puigbó per

explicar els resultats amb el mínim equipament possible. No va ser l'únic problema en què els telespectadors notaren que alguna cosa no hi rutllava: uns minuts abans de les vuit, el *zapping* es parava a TV-3 amb un vídeo-clip de Sting, mentre que els altres ja anunciaven que faltaven pocs minuts per conèixer els resultats. Més tard es veurien més vídeos i pel·lícules.

Sense vaga, els de Canal 9 van fer un desplegament important que, a les vuit en punt, donava entre 40 i 42 diputats al PSOE al País Valencià, entre 28 i 29 al PP, 7 o 8 a Unió Valenciana, i 8 a Esquerra Unida. A dos quarts de dotze de la nit, el conseller Emèrit Bono donà els primers resultats oficials amb una verborrea peculiar (els resultats eren tots del "tenor *sigüent*"). Salvador Radolí va conduir el programa sense

problemes especials.

A les 8'30 de la vesprada La 2 va desconnectar, i els d'Aitana i Canal 9 van coincidir en el reportatge: com havien fet les empreses les enquestes que les televisions donaven mitja hora abans. En alguns casos coincidia l'empresa: Eco-consulting havia fet l'enquesta municipal per a TVE i TV3. En la desconnexió barcelonina de TVE, el presentador era Josep Abril, el mateix del polèmic programa Camaleó. Al final, la seua qualitat sembla haver-se imposat a les sancions.

Les privades, al seu torn, feien allò que podien. A les 8 de la nit, només la primera cadena de TVE (amb el *show* de Bill Cosby) i Tele5 no oferien resultats. Canal+ va parar la retransmissió del Barça-Logronyès per repassar amb gràfiques les seues dades, tretes també d'una enquesta. An-

tena 3 també anava futbolera, ja que la televisió i la ràdio oferien el programa en comú, fet que va fer de José María García la veu electoral de la nit. Els convidats habituals de les tertúlies d'Antena 3 li seguiren la roda amb un escenari decorat amb un enorme mapamundi.

A mesura que avançava la nit, les enquestes es van anar confirmant en els aspectes substancials, malgrat la desconfiança d'alguns polítics, particularment de Vicent González Lizondo (UV), que va arribar a engegar-li al periodista de Canal 9 que l'entrevistava que ell no es creia les enquestes: "Perquè l'única bona és la meua". A partir d'ací, sociòlegs, periodistes i tècnics anaven fent les típiques i tòpiques tertúlies per donar les seues explicacions i raonaments.

Vicent Partal